

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: M. H., bytem M. L., zastoupeného: Mgr. Robert Šup, advokát, se sídlem Klíčová 199/2, 353 01 Mariánské Lázně, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 8.4.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 10.2.2015 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 10.2.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 24.10.2014 se z r u š u j í a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce Mgr. Roberta Šupa na nákladech řízení částku ve výši 8.018,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet č. X, VS 160/2009.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 8.4.2015 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 10.2.2015. č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť dle něho se mu podařilo prokázat, že v době jeho úrazu (pád ze střechy) existoval mezi ním a M. H., IČ: x, pracovněprávní vztah založený pracovní smlouvou ve smyslu § 34 odst. 1 zákoníku práce, která byla sjednána ústně, jak vyplývá z rozsudků Okresního soudu v Chebu ze dne 15.10.2012 sp. zn. 15C 382/2009-145 i Krajského soudu v Plzni ze dne 7.8.2013 č.j. 15 Co 22/2013-194, kterým byl uvedený rozsudek okresního soudu ze dne 15.10.2012 potvrzen; navíc přípisem z 31.3.2014 mu zaměstnavatel M. H. okamžitě zrušil k 1.4.2014 pracovní poměr a mimo jiné v něm uvedl, že „dne 6.2.2008 Vám vznikl pracovní poměr k zaměstnavateli M. H. na základě ústní pracovní smlouvy“. Jmenovaný zaměstnavatel jej však nepřihlásil k evidenci na OSSZ ani přes výzvu OSSZ a snaží se všemožně vůči němu vyhnout splnění povinností vyplývajících z pracovněprávního vztahu a z úrazu. Dále žalobce namítal, že orgány správy sociálního zabezpečení postupují ryze formálně při posouzení

existence pracovněprávního poměru, když ta je v tomto okamžiku zcela zřejmá. Jestliže existenci pracovního poměru potvrdil zaměstnavatel M. H. v okamžitém zrušení pracovního poměru, Okresní soud v Chebu a Krajský soud v Plzni v citovaných rozsudcích a žalobce ve svém čestném prohlášení, tak je existence pracovního poměru v okamžiku vzniku pracovního úrazu prokázána. Z uvedeného je zcela zřejmé, že žalobce utrpěl dne 6.2.2008 úraz při výkonu práce dle pracovní smlouvy při činnosti zakládající účast na pojištění a má tak nárok na invalidní důchod, který mu přesto nebyl přiznán, ač zákon č. 155/1995 Sb. nepodmiňuje přiznání invalidního důchodu tím, že zaměstnavatel řádně přihlásil pojištěnce na ČSSZ či splnil jiné oznamovací povinnosti. Závěrem bylo požadováno zrušení rozhodnutí ze dne 10.2.2015 a vrácení věci žalované k novému rozhodnutí, rovněž byly požadovány náklady řízení bez specifikace. *(Připojena byla i kopie napadeného a předcházejícího rozhodnutí.)*

Součástí žaloby byla i žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků, o níž bylo rozhodnuto pravomocným usnesením zdejšího soudu ze dne 24.4.2015, kterým byla žádost odmítnuta, jelikož toto řízení je od soudního poplatku osvobozeno.

Napadeným rozhodnutím ze dne 10.2.2015. č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 24.10.2014*, jímž byla *zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod* pro nesplnění podmínek dle § 38 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť nebylo prokázáno, že úraz, který žalobce utrpěl dne 6.2.2008, je z hlediska důchodového pojištění úrazem pracovním. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 10.2.2015 žalovaná uvedla, že samotná existence pracovněprávního vztahu konstatovaná v odůvodnění rozhodnutí Okresního soudu v Chebu ze dne 15.10.2012 a i v rozhodnutí Krajského soudu v Plzni ze dne 7.8.2013 nepostačuje k prokázání toho, že k úrazu žalobce došlo při činnosti zakládající účast na pojištění. Ač žalobce nenamítal nesprávné posouzení svého zdravotního stavu (*včetně data vzniku invalidity dne 13.3.2009*), nicméně ČSSZ provedla recenzi posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Cheb ze dne 11.6.2014 a zjistila, že s výsledkem posouzení zdravotního stavu, mírou poklesu pracovní schopnosti, datem vzniku invalidity dnem 13.3.2009 v souvislosti s úrazem ze dne 6.2.2008 lze souhlasit. ČSSZ dopisem ze dne 3.7.2014 požádala OSSZ Cheb o rekonstrukci evidenčního listu důchodového pojištění (dále jen **ELDP**) pro dobu po 31.1.2008. OSSZ Cheb dopisem ze dne 30.9.2014 sdělila, že kontaktovala původního zaměstnavatele žalobce, po němž požadovala vyplnění potvrzení zaměstnavatele dle § 83 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního pojištění (pozn. soudu: *správně zabezpečení nikoli pojištění*), ve znění pozdějších předpisů a vyhotovení ELDP. Zaměstnavatel telefonicky sdělil, že dokumenty nevyhotoví, protože dle jeho prohlášení pokračuje soudní řízení a příslušný ELDP nebude vyhotovovat, neboť se v té době jednalo o dohodu o provedení práce. V námitkovém řízení se ČSSZ telefonicky obrátila na OSSZ Cheb s žádostí o vysvětlení, proč není možné udělat rekonstrukci ELDP pro dobu po 31.1.2008. Dle vyjádření OSSZ Cheb rekonstrukce není možná, neboť nejsou k dispozici žádné podklady, na základě kterých by bylo možné rekonstrukci provést. ČSSZ dopisem ze dne 22.1.2015 vyzvala žalobce k doložení podkladů prokazujících, že úraz vznikl při činnosti zakládající účast na pojištění, a žalobce ČSSZ telefonicky sdělil, že žádné další podklady nemá, domnívá se, že rozsudky soudů jsou dostačující, že z nich je zcela jasné, že se jednalo o pracovní úraz, který vznikl při činnosti zakládající účast na pojištění; proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Cheb vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 11.6.2014 soud zjistil, že žalobce byl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona pro invaliditu prvního stupně v souvislosti s úrazem ze dne 6.2.2008, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddíl B, položce 12b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro něj se stanovuje celkem míra poklesu pracovní schopnosti 35% (vzniku invalidity: 13.3.2009, doba platnosti posudku: trvale).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 21.5.2015 uvedla mimo jiné, že žalobci byla rozhodnutím ze dne 5.5.2009 zamítnuta žádost o plný invalidní důchod i o částečný invalidní důchod, i když byl uznán částečně invalidním, pro nesplnění potřebné doby pojištění. S odkazem na § 25 zákona bylo dále uvedeno, že na základě dosud předložených dokladů žalobcem nebylo prokázáno, že úraz utrpěný dne 6.2.2008 je z hlediska důchodového pojištění pracovním, což žalovaná v napadeném rozhodnutí žalobci dostatečně vysvětlila, proto trvá na napadeném rozhodnutí. Závěrem žalovaná za současného právního a skutkového stavu věci navrhla zamítnutí žaloby podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen **s.ř.s.**), nebudou-li předloženy nebo prokázány nové skutečnosti.

Ze zasláného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že obsah spisu odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalované; napadené rozhodnutí ze dne 10.2.2015 bylo zástupci žalobce doručeno dne 12.2.2015 dle založené dodejky, avšak *stejnopis tohoto rozhodnutí není obsahem spisu*, založeno je toliko předcházející rozhodnutí ze dne 24.10.2014. Dále jsou založeny námitky žalobce ze dne 24.11.2014 proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 24.10.2014, k nimž byl připojen i mezitímní rozsudek Okresního soudu v Chebu ze dne 15.10.2012 č.j. 15C 382/2009-145 (*rozhodnutí nabylo právní moci dne 24.9.2013*) a rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 7.8.2013 č.j. 15 Co 22/2013-194 (*rozhodnutí nabylo právní moci také dne 24.9.2013*), kterým byl uvedený rozsudek okresního soudu ze dne 15.10.2012 potvrzen. Rovněž je založena kopie „Okamžitého zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem“ ze dne 31.3.2014, dle něhož dne 6.2.2008 žalobci vznikl pracovní poměr na základě ústní smlouvy k zaměstnavateli M. H., IČO: x, který jej ruší k 1.4.2014 pro absence od 1.3.2009, kdy bez omluvy nenastoupil (*žalobce*) do zaměstnání.

K žádosti zdejšího soudu Okresní soud v Chebu zaslal dne 2.6.2015 shora uvedené rozsudky Okresního soudu v Chebu ze dne 15.10.2012 sp. zn. 15C 382/2009-145 a Krajského soudu v Plzni ze dne 7.8.2013 č.j. 15 Co 22/2013-194, kterým byl uvedený rozsudek okresního soudu ze dne 15.10.2012 potvrzen (*oba uvedené rozsudky nabyly právní moci dne 24.9.2013*). Ze závěru uvedeného mezitímního rozsudku okresního soudu vyplývá, že soud dospěl k závěru, že mezi účastníky v době úrazu žalobce existoval pracovněprávní vztah založený pracovní smlouvou ve smyslu ust. § 34 odst. 1 zákoníku práce, která byla sjednána účastníky ústně, když písemné dohody o provedení práce byly dle závěru soudu pouze obcházením předpisů zákoníku práce o pracovní smlouvě, aby žalovaný (tj. *zaměstnavatel M. H.*) nemusel za žalobce odvádět povinné odvody ze mzdy, jak i sám uvedl. *Pracovní činnost žalobce pro žalovaného byla pravidelná nejméně od 1.6.2007, soud má proto zato, že*

*pracovní smlouva byla uzavřena s nástupem žalobce do práce ke dni 1.6.2007, kdy se účastníci dohodli, že žalobce bude pro žalovaného vykonávat na jeho zakázkách a v místě jeho zakázek pomocné práce. Tento vztah mezi účastníky trval i v únoru 2008, kdy došlo k úrazu žalobce pádem ze střechy domu, na níž žalobce pro žalovaného pracoval. Nárok na náhradu škody je tedy dle závěru soudu dán a o jednotlivých nárocích a jejich výši bude soud rozhodovat v dalším průběhu řízení. Krajský soud v Plzni v odůvodnění rozsudku ze dne 7.8.2013, jímž rozsudek soudu I. stupně (tj. Okresního soudu v Chebu ze dne 15.10.2012) potvrdil, též zdůraznil, že žalobci se vskutku podařilo prokázat tvrzení, že dne 6.2.2008 pracoval jako zaměstnanec žalovaného (tj. *zaměstnavatel M. H., IČO: x* na základě ústně uzavřené pracovní smlouvy na zaměstnavatelem určeném místě, vykonával přidělenou práci, při níž došlo k úrazu pádem ze střechy a poškození zdraví žalobce.*

Žalobce v podání ze dne 3.6.2015 s přílohami setrval na podané žalobě, protože dle něho dostatečným způsobem prokázal, že jeho pracovní poměr u zaměstnavatele M. H. dne 6.2.2008 v okamžiku úrazu, kdy pracoval na střeše jako pokrývač, existoval, navíc tento zaměstnavatel okamžitým zrušením pracovního poměru ze dne 31.3.2014 k datu 1.4.2014 výslovně potvrdil existenci pracovního poměru v předmětné době.

Žalovaná dne 17.6.2015 v reakci na podání žalobce sdělila, že své vyjádření považuje za dostačující i s ohledem na podrobné vysvětlení v napadeném rozhodnutí ze dne 10.2.2015.

*Z vyžádaného spisu zdejšího soudu sp. zn. 15 Co 325/2015 (jedná se i o původní spis Okresního soudu v Chebu sp. zn. 15C 382/2009) soud zjistil z dosud nepravomocného rozsudku Okresního soudu v Chebu ze dne 15.6.2015 č.j. 15 C 382/2009-299, proti kterému směřuje odvolání žalovaného M. H., že do řízení následně vstoupil vedlejší účastník (*Kooperativa pojišťovna, a.s. Vienna Insurance Group*), který navrhl žalobu zamítnout, když nároky žalobce uplatněné žalobou neuznává. Pokud bylo určeno, že mezi účastníky existoval pracovněprávní vztah, pak by měl žalobce nárok na invalidní důchod a na nemocenské, které může žádat i zpětně, a které je třeba zohlednit. Rozsudkem okresního soudu bylo rozhodnuto takto:*

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci jako nevyplacenou mzdu částku 1.406,40 Kč, jako náhradu za ztrátu na výdělků po dobu pracovní neschopnosti částku 117.131,20 Kč, jako náhradu za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti částku 370.732 Kč, jako bolestné částku 9.000 Kč a jako ztížení společenského uplatnění částku 126.000 Kč, celkem tedy částku 624.269,60 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8 % ročně z částky 360.400 Kč od 13.2.2010 do 30.6.2010, ve výši 7,75 % ročně od 1.7.2010 do 30.6.2012, ve výši 7,5 % ročně od 1.7.2012 do 31.12.2012, ve výši 7,05 % ročně od 1.1.2013 do 30.6.2013, ve výši 7,05 % ročně od 1.7.2013 do 15.6.2015 a od 16.6.2015 do zaplacení ve výši repo sazby stanovené ČNB a platné vždy pro 1. den následujícího kalendářního pololetí v němž prodlení žalovaného trvá zvýšené o 7 procentních bodů, a dále z částky 263.869,60 Kč ve výši 8,05 % ročně od 15.6.2015 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

II. Žalovaný je povinen platit žalovanému počínaje 1.6.2015 rentu ve výši 3.810 Kč měsíčně, vždy do každého 15. dne v měsíci k rukám žalobce. (Výroky III. – VIII. se týkaly zamítnutí části žaloby a dále náhrady nákladů řízení).

Z odůvodnění rozsudku okresního soudu ze dne 15.6.2015 vyplývá, že to byl právě žalovaný M. H., kdo zcela ignoroval předpisy pracovního práva a s žalobcem uzavíral

opakovaně jen formální dohody o provedení práce, ačkoliv s ním měl uzavřenu pracovní smlouvu (*jak vyplývá ze závěrů mezitímního rozsudku*), aby při uzavřené pracovní smlouvě nemusel za žalobce platit povinné odvody; také zcela ignoroval povinnosti stanovené mu jako zaměstnavateli (*nepřihlášení do pojistného systému, nevyhotovení dodatečného evidenčního listu důchodového pojištění pro dobu po 31.1.2008*) a jeho odmítnutí a jeho vinou se žalobci nedostalo plnění nemocenských dávek v průběhu pracovní neschopnosti a následně mu nebyl přiznán invalidní důchod. Soud za této situace dospěl k závěru, že žalovaný je povinen hradit nároky žalobce tak, jak jsou výše uvedeny, kdy nelze uvažovat s invalidním důchodem, na který by měl žalobce nárok, pokud by M. H. svým povinnostem dostál. Soud dospěl k závěru, že *průměrná měsíční mzda žalobce činila 10.870,-Kč* (bylo vycházeno z tvrzení žalobce, že mu žalovaný vyplácel buď 15.000,-Kč měsíčně nebo 500,-Kč denně, což potvrdil i svědek K., jemuž také žalovaný vyplácel denně 500,-Kč) a z ní také vypočítával náhrady v řízení žalované, když vycházel z průměrného hodinového výdělku ve výši 62,5,-Kč, měsíční plat při 40 hodinové týdenní pracovní době krát průměrný počet týdnů v měsíci; také bylo ještě uvedeno, že je třeba uvažovat o možné mzdě žalobce při uznání invalidity I. stupně po skončení pracovní neschopnosti ve výši minimální mzdy snížené dle § 4 zákona o minimální mzdě účinném do 1.1.2013, tedy ve výši 6.000,-Kč, jak vyplývá z ustálené judikatury (*nemůže být zaměstnavatel odpovědným za škodu, která vzniká zaměstnanci proto, že nemá uplatnění na trhu práce*).

V současné době je vedeno řízení o odvolání žalovaného a vedlejšího účastníka, jedná se o náhradu škody žalobce vůči žalovanému M. H. a na č.l. 336 spisu je založeno podání zástupce žalovaného ze dne 20.11.2015 se sdělením, že žalovaný oznámil OSSZ nástup do zaměstnání žalobce a přihlásil jej jako zaměstnavatel k sociálnímu pojištění dne 4.4.2014 s účinností od 1.7.2007 – připojena i kopie (č.l. 337) uvedeného oznámení ze dne 2.4.2014 a podací razítko OSSZ Cheb ze dne 4.4.2014. Vedlejší účastník ve svém odvolání mimo jiné namítl, že soud prvního stupně měl zjistit, zda byla ohledně zamítnutých námitek proti rozhodnutí ČSSZ o invalidním důchodu podána správní žaloba, a pokud byla, pak měl řízení přerušit do doby, kdy o ní bude rozhodnuto. Z protokolu o jednání před odvolacím soudem, tj. zdejší soudem, ze dne 18.11.2015 bylo zjištěno, že odvolací jednání bylo za účelem vyhlášení rozhodnutí odročeno na 25.11.2015, toto jednání však bylo odvoláno dne 24.11.2015 s tím, že o dalším termínu budou účastníci vyrozuměni.

Z Oznámení o skončení zaměstnání ze dne 11.12.2015 zaslaného k žádosti zdejšímu soudu dne 16.12.2015 OSSZ v Chebu vyplývá, že u zaměstnavatele M. H., IČ: x, žalobce nastoupil do zaměstnání 1.7.2007 a zaměstnání skončil 1.4.2014.

Při ústním jednání konaném u zdejšího soudu dne 17.12.2015 žalobce setrval na podané žalobě a předložil originály výplatních lístků o jemu vyplacené mzdě zaměstnavatelem M. H. za měsíce červen až prosinec 2007, které byly opatřeny i razítkem a podpisem M. H. (M. H., Klempířské, pokrývačské a natěračské práce, x) ohledně měsíců června a července 2007, další mzdové lístky již nejsou opatřeny razítkem a týkají se měsíců srpen, září, listopad a prosinec v roce 2007; vždy bylo uvedeno: *Dohoda o provedení práce, částka 3.500,-Kč, daň 15% - 525,-Kč, k výplatě 2.975,-Kč*. Žalobce dále předložil listinu označenou „Fond korun zaměstnanců za listopad 2007“, kde je uvedeno - *dohoda o provedení práce ve výši 3.500,-Kč, z ní daň 15% -525, celkem 2.975,-Kč (kopie pořizené dle originálů byly založeny do soudního spisu)*. Zástupce žalobce dále uvedl, že proti rozsudku Okresního soudu v Chebu ze dne

15.6.2015 č.j. 15 C 382/2009-299 podali M. H. a vedlejší účastník odvolání s tím, že odvoláním nebyla napadena pouze náhrada za bolest a za ztížení společenského uplatnění, které byly vyplaceny v částce 189.650,-Kč na účet advokáta žalobce, z čehož rovněž vyplývá, že se jednalo o pracovní úraz, neboť jinak by nemohl být přiznán ani nárok na náhradu za bolest a ztížení společenského uplatnění, přičemž v této části je rozsudek již pravomocný, byť zřejmě právní moc není vyznačena ve spise. Žalobce k dotazu uvedl, že pro pana H. pracoval v době, kdy byl veden v evidenci ÚP, proto dostával vlastně i výplatní lístky, které zde předložil, protože těmi prokazoval na ÚP, jaké dosahuje mzdy a pan H. mu neustále sliboval, že s ním uzavře pracovní smlouvu, proto pro něho nadále pracoval, ale právě pro ÚP vykazoval, že se jedná o dohodu o provedení práce, aby za něho nemusel odvádět povinné částky; každý den pro něho přijel, pracovali denně 8-10 hodin, někdy i o sobotách a nedělích, vždy se jednalo o opravy střech a za každý den práce od něho dostal na ruku v hotovosti 500,-Kč, ač na lístkách vykazoval částku 3.500,-Kč, která byla ještě zdaněna, takže ve skutečnosti jako bych od něho dostával měsíčně 2.975,-Kč; snažil se s panem H. domluvit, jak se celá situace bude řešit, ale řekl mu, že jeho to nezajímá, on je z obliga, takže nakonec podal žalobu u soudu. Závěrem *zástupce žalobce* požadoval vyhovění žalobě a specifikoval požadovanou náhradu nákladů řízení. *Zástupce žalované* závěrem ponechal rozhodnutí na úvaze soudu.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 10.2.2015*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání výplaty invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně od 13.3.2009 v souvislosti s úrazem ze dne 6.2.2008.

Po provedení dokazování při ústním jednání dne 17.12.2015 *má zdejší soud za prokázané, že úraz žalobce, k němuž došlo dne 6.2.2008, se stal za trvání pracovního poměru uzavřeného na základě ústní dohody mezi žalobcem a zaměstnavatelem M. H., když pracovní smlouva byla uzavřena s nástupem žalobce do práce ke dni 1.6.2007 a tento vztah mezi účastníky trval i v únoru 2008, jak uvedeno shora, což bylo zcela jednoznačně prokázáno citovaným mezitímním rozsudkem Okresního soudu v Chebu ze dne 15.10.2012 č.j. 15C*

382/2009-145, který byl potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 7.8.2013 č.j. 15 Co 22/2013-194, přičemž oba tyto rozsudky nabyly právní moci dne 24.9.2013. V této věci, kdy zaměstnavatel neplnil své povinnosti stanovené mu jako zaměstnavateli (*nepřihlášení žalobce do pojistného systému, nevyhotovení dodatečného ELDP pro dobu po 31.1.2008*) se jeho vinou žalobci nedostalo plnění nemocenských dávek v průběhu pracovní neschopnosti a následně mu nebyl přiznán invalidní důchod, ač byl uznán invalidním v souvislosti s úrazem ze dne 6.2.2008 od 13.3.2009. S ohledem na shora citovaný mezitímní rozsudek okresního soudu ze dne 15.10.2012 i rozsudek zdejšího soudu ze dne 7.8.2013, jejichž kopie s vyznačením právní moci měla žalovaná k dispozici při rozhodování v řízení o námitkách žalobce proti rozhodnutí ze dne 24.10.2014, kdy byly přílohou námitek ze dne 24.11.2014, je nepochopitelné, jak mohla žalovaná při vydání žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 10.2.2015 zcela ignorovat jednoznačné zjištění a rozhodnutí uvedených soudů, že úraz žalobce dne 6.2.2008 se stal za trvání pracovního poměru, tudíž při činnosti zakládající účast na pojištění a který se za pracovní považuje dle pracovněprávních předpisů, tedy se jedná o pracovní úraz ve smyslu § 25 odst. 1 zákona bez ohledu na to, že zaměstnavatel žalobce M. H. neplnil povinnosti zaměstnavatele shora uvedené a nesplnil je ani k výzvě OSSZ Cheb, jak bylo uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Přitom však již dne 4.4.2014 zaměstnavatel oznámil OSSZ nástup do zaměstnání žalobce a přihlásil jej k sociálnímu pojištění s účinností od 1.7.2007, ale tato skutečnost asi žalované nebyla v době rozhodování známa. Nelze však připustit, aby jednání zaměstnavatele žalobce, které však není předmětem tohoto řízení, vedlo k poškození práv žalobce, který se musel pro postoj zaměstnavatele soudně domáhat uznání vzniku pracovního poměru a jeho trvání v době úrazu, v čemž byl úspěšný. Navíc měla žalovaná k dispozici od žalobce kopii „Okamžitého zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem“ ze dne 31.3.2014, kde sice bylo uvedeno, že žalobci vznikl pracovní poměr dne 6.2.2008 na základě ústní pracovní smlouvy, avšak rozsudky soudu obsahovaly dostatek skutečností potřebných pro správné vyhodnocení projednávané věci, přesto žalovaná prostřednictvím zpracovatele rozhodnutí ze dne 10.2.2015 zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ze dne 24.10.2014.

S ohledem na vše shora uvedené soud dospěl k závěru, že je **žaloba podaná důvodně**, a soud tedy **napadené rozhodnutí žalované ze dne 10.2.2015 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 24.10.2014 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nesprávném vyhodnocení shromážděných podkladů*, neboť správní orgán za dané situace, kdy nejprve zaměstnavatel žalobce M. H. odmítal uznat, že se jednalo o pracovní poměr v době předmětného úrazu, v podstatě ignoroval rozhodnutí soudu shora uvedená, ač není nic průkaznějšího než pravomocné rozsudky soudů o vzniku, trvání či ukončení pracovního poměru. Soud proto nechápe, jak je možné, že žalovaná tato pravomocná rozhodnutí neuznala jako prokazující onu důležitou skutečnost, že se jedná o pracovní úraz, když jej žalobce utrpěl za trvání pracovního poměru při výkonu práce pro uvedeného zaměstnavatele, který však zaměstnance nepřihlásil k sociálnímu pojištění, aby za něho nemusel platit pojistné, jak je zřejmé z obsahu spisu zdejšího soudu 15 Co 325/2015, tj. i spisu Okresního soudu v Chebu. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování rozhodnutí ze dne 10.2.2015.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce utrpěl úraz dne 6.2.2008 za trvání pracovního poměru u zaměstnavatele M. H., proto se jedná

o pracovní úraz a v souvislosti s ním byl uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně od 13.3.2009 (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity prvního stupně od uvedeného data pro pracovní úraz, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 33/2015 ze dne 17.12.2015. Pokud však žalobci od 13.3.2009 (vznik invalidity) nelze přiznat výplatu invalidního důchodu, bude tato velmi důležitá skutečnost rovněž obsažena ve výroku i v odůvodnění rozhodnutí.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první. Žalobce prostřednictvím svého zástupce požadoval náklady tohoto řízení za čtyři úkony právní služby á 1.000,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, podání repliky a účast u ústního jednání dne 17.12.2015) a čtyř režijních paušálů á 300,-Kč, dále cestovné osobním vozidlem zn. Ford S-MAX, RZ 3K7 6175, z Mariánských Lázní do Plzně a zpět ve výši 926,-Kč (160 km), úhradu za 5 promeškaných půlhodin na cestě á 100,-Kč a DPH 21%, jehož je plátcem, z částky 6.626,-Kč, tj. zaokrouhleno 1.392,-Kč, tedy celkem 8.018,-Kč. Soud shledal nárok oprávněným a přiznal požadovanou částku, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d), g) a § 13 odst. 3, § 14 odst. písm. a), odst. 3 i § 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*. Uvedenou částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobce ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 17. prosince 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně